

TEK
BAŞIMA
OKUYORUM!

Güzin Öztürk

Süper Koşucu

Resimleyen: Mavisu Demirağ

 tudem

TEK
BAŞIMA
OKUYURUM!

Güzin Öztürk
Süper Koşucu

SÜPER KOŞUCU

© 2021, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Güzin Öztürk
RESİMLEYEN: Mavisu Demirağ
EDİTÖR: Burhan Düzçay
SON OKUMA: Özge İpek Esen
KAPAK TASARIMI: Burak Tuna
GRAFİK UYGULAMA: Nilgün Koç

BASKI VE CİLT: Özyurt Matbaacılık İnş. Taah. San. ve Tic. Ltd. Şti.
Saray Mahallesi 123. Cadde No:2/1 Kahramankazan/ANKARA
Tel: 0312 384 15 36

Birinci Baskı: Kasım 2021 (3000 adet)

ISBN: 978-605-285-613-0
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 46772

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

TEK
BAŞIMA
OKUYURUM!

Güzin Öztürk
Süper Koşucu

Resimleyen: Mavisu Demirağ

 tudem

Güzin Öztürk

Gediz/Kütahya'da doğdu. İlk düzyazılarını ve şiirlerini lise yıllarında yazdı.

Yazma heyecanı ve isteği, Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesinde okurken ve sonrasında avukatlığı sırasında da devam etti. İlk romanı *Kuş Olsam Evime Uçsam* ile 2015 Tudem Edebiyat Birincilik Ödülü'nü aldı. Çocuklarla başka türlü bir hayatın mümkün olduğuna ve yazarken daha iyi bir insan olduğuna inanıyor. Umutla, heyecanla çocuklar için yazmaya devam ediyor.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Öykü:

Tumpatumpa Sakın Kaybolma
Süper Koşucu

Roman:

Kuş Olsam Evime Uçsam
Ben Bir Hayaletim
Kayıp Kapının Anahtarı
Sanal Zombi Anneannem
Kar Kurdu ve Canavar
Sen de Oku Klasikler: Alis Harikalar Diyarında

O Sabah

Sütliman kasabasının ilk çocuk koşusu o sabah yapılacaktı.

Elif'in, bu yarışa hazırlanması gerekmiyordu.

“On kilometre nedir ki?” dedi kendi kendine. “Çocuk oyuncağı! Hu ha ha! Hu ha ha!”

Koşmadan önce hep böyle nefes alır verirdi.

Her Őey güzel gidiyordu. Yerini aldı;
bir bacađı nde, diđeri arkada, hafif
dizlerinden bükük, yere eđildi.

Herkes hazır.

Birr... İkiii... !

Buum!

Çita gibiydi Elif. Baştan sona birinciliği kimseye kaptırmadı. Kırmızı kurdeleyi ne zaman göğüslediğini fark etmedi.

Bilmediği bir yere varmıştı. Yanakları koşmaktan al aldı.

“Burası da neresi?” dedi benzin istasyonundaki adama.

“Hızlı Kent’in girişi,” diye karşılık aldı.

“İyi de, nasıl oldu ki bu? Sütlüman kasabası nerede?”

“Tam otuz kilometre geride!”

Daha önce de hızını alamadığı ol-
muştu. Ama en fazla, kasabanın sını-
rına kadar gitmişti.

Derste, sıranın altında, bacakları-
nın koşar gibi hareket ettiğini hatırla-
dı.

Sonra, koşmayı ne kadar
çok sevdiğini hatırladı.
Sonra, kendisi hakkında
“Bir rüzgâr esti sanki..”
dediklerini hatırladı.

Koşarken onu görmek zordu.
Ve sonra, Kaymakam'ın,
“Bu iş böyle olmaz.
Hepimizi hortum gibi
süpürmeye devam
edemezsin,” dediğini
hatırladı.

Ah, bunları hatırladı ama arka arkaya patlayan flaşlar...

Bu hiç iyi olmamıştı. Küçücük bir kasabada çocukların yaptığı koşudan kime neydi?

Elif'in gizlice katıldığı ilk yarış, yerel gazetenin ilk sayfa haberi oldu.

O sabah, keşke babası gazeteyi okumamış olsaydı...

Babasının şaşkınlıktan, öndeki iki dişi pıt diye düştü. Bilmem kaç yıl önce, futbol topu yüzünden kırılmışlardı. O gün bu gündür, heyecanlanınca, kızınca pıt diye düşerlerdi.

Gazetedeki resimde, kırmızı kurdele kopmuş görünüyordu. Fakat yarışmacıdan iz yoktu.

“Sütliman kasabasının ilk çocuk koşusu tamamlandı. Yarışmayı kazanan durdurulamadı. Elif Çokkoşar’ın ödülünü belediye binasından alması bekleniyor.”

Ah o sabah, o gazete!

“Elif, koşuyor demek ha! Vay haylaz vay!”

GAZETE

Sayı 1 | Eylül

Süliman Kasabasının ilk çocuk kosusu tamamlandı.

Jarışmayı kazanan durdurulamadı. Elif Çakkas'ın ödülünü belediye binasından alması bekleniyor.

Sü-per Ko-şu-cu

“Kızım, okulun fen koluna girecektin hani? Bana özenmiyor musun hiç?”

“Ama baba...”

“Bak, ben koşuyor muyum hiç? Doğru düzgün yürümüyorum bile.”

“Ama ben...”

“Geçen gün kumanda sehpanın orada kalmış. Ayağa bile kalkmadım. Sırtımı kaşdığım aletle kumandayı kendime doğru çektim.”

“Babacığım ama ben...”

“Büyüyünce kaçırdığın otobüsü yakalamak için koşarsın he he he...”

“Ba...”

“Vapuru kaçırmamak için koşarsun, işe geç kalmamak için, köpeğinin arkasındaaan...”

“Babacığım, üşendiğin için sırtını kaşındığın aleti kullanman tembellik. Hem ben, koşucu olmak istiyorum. Sü-per ko-şu-cu! Büyüyünce olimpiyatlara katılmak istiyorum!”

“...”

“Duydun mu beni?”

Elif’in babasının öndeki iki takma dişi, pıt diye kucağına düştü.

Evin köpeği Fırfır hiç vakit kaybetmedi, onları alıp akvaryumun içine attı.

TEK BAŞIMA
OKUYORUM!

"Elif Çokkoşar! Gerçekten çok hızlı koşar."

Babası izin vermese de Elif koşmak istiyor.
Hayallerinden vazgeçmeye hiç niyeti yok.
Koşmak ve büyüyünce olimpiyatlara
katılmak istiyor.

Hızıyla hortumlar yaratan Elif'in hikâyesi,
koştura koştura okunacak kadar eğlenceli,
hayallerinin peşinden koşacak çocuklara
ilham verecek kadar sevimli...

ISBN: 978-605-285-613-0

9 786052 856130

tudem.com

f t @ y i n tudemyayingrubu